

Ab Visser blijft boeien

Of het erg veel zal helpen richting onsterfelijkheid, we moeten het afwachten.

Maar onmiskenbaar blijft de belangstelling voor leven en werken van de in Groningen geboren en getogen schrijver Ab Visser (1913-1988) bestaan.

Komende vrijdag bij voorbeeld wordt er in de gloednieuwe hoofdvestiging van de Groninger Openbare Bibliotheek een aan hem gewijde expositie geopend.

Weinig verrassend maar duidelijk genoeg noemde men die 'Ab Visser en Groningen'.

Voorafgaand aan de opening zal wellicht de grootste

Visser-kenner van ons land, de classicus Marcus van der Heide, een inleiding geven die in een

wat uitgebreide vorm in boekvorm verschijnt, ter begeleiding van de expositie. Van

der Heide — die in Groningen heeft gestudeerd en daar ook de liefde voor de auteur opvatte,

hetgeen o.a. tot een uitgebreide correspondentie heeft geleid —

vatte op beknopte wijze zijn tekst samen in drie hoofdstukjes,

respectievelijk 'Ab Visser als autobiografisch verteller', 'Leven van de pen' en 'Meubelmaken' geheten. Aanleiding voor dat

laatste hoofdstukje is Vissers opleiding: die van meubelmaker aan de plaatselijke ambachtsschool.

In 1988 werd de Ab Visser Sociëteit opgericht die onder meer zorg draagt voor de uitgave van de Ab Visser Cahiers. Hierin

werd vanzelfsprekend tot nu toe al heel wat over de relatie tussen Visser en zijn geboorteplaats

gepubliceerd. De auteur zelf echter — een ondanks zijn handicap, ziekte van Bechterev,

zeer produktief man die na de oorlog in Amsterdam ging wonen — heeft over dit onderwerp ook al

het nodige genoteerd, bij voorbeeld in 't Peerd van Ome Loeks' (1970). Hij groeide op in de

buurt achter het Groninger Museum. Zijn vader — een voormalig stroschipper — was

brugwachter van de Museumbrug. Visser schreef in de zogenaamde Jo Rutgers-cyclus

over zijn jeugd. Geliefd in Groningen werd zijn kroniek 'De buurt' (1953), waarin hij de sfeer

beschrijft die in de jaren '20 hing in de omgeving van de Kanaalstraat en de Houtstraat.

Eind jaren '30 was Visser de drijvende kracht achter de kunstenaarsvereniging Het Drieluik. Men had de beschikking

over een bizar ingericht pakhuis in de rosse buurt. Volgens overlevering speelden zich daar

bohemien-achtige taferelen af, waarin gaarne een plaats werd ingeruimd voor de in de buurt

werkzame dames. Al voor de oorlog viel de vereniging door ruzie en geldgebrek uitelkaar. De

donkere jaren die volgden zou Visser vooral benutten met het

lezen van detective's. Na de oorlog werd hij een van de toonaangevende specialisten op

het gebied van de misdaadliteratuur. Ook voor noordelijke kranten heeft hij veel gerecenseerd. Zelf waagde hij zich meer dan eens aan het genre, maar met die boeken verging het zoals met de meeste andere: ze werden nauwelijks verkocht. Visser bleef een

schrijver in de marge, maar kennelijk met genoeg persoonlijke mythe om de belangstelling levend te houden.

PB

Expositie **Ab Visser in Groningen**, van 11 december tot 9 januari in de Openbare Bibliotheek, Oude Boteringestraat in Groningen.

Ab Visser

